

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2000/31/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (4) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, hogy „egy adott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” ellen irányuló intézkedésnek tekinthető az olyan jogszabályi intézkedés is, amely bizonyos, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egy általánosan meghatározott kategóriájára (például a kommunikációs platformokra) vonatkozik, vagy az említett rendelkezés értelmében vett intézkedés fennállásához egy konkrét egyedi esetre vonatkozó (például egy név szerint meghatározott kommunikációs platform ellen irányuló) határozat meghozatalára van szükség?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2000/31 irányelv 3. cikkének (5) bekezdését, hogy a Bizottságnak és a letelepedési hely szerinti tagállamnak a meghozott intézkedésről sürgős esetben „a lehető legrövidebb időn belül” történő, e rendelkezés szerinti (utólagos) értesítésének elmulasztása azzal jár, hogy ez az intézkedés – az (utólagos) értesítésre elegendő időtartam leteltét követően – nem alkalmazható egy adott szolgáltatásra?
- 3) Ellentétes-e az (EU) 2018/1808 irányelvvel⁽²⁾ módosított 2010/13/EU irányelv⁽³⁾ 28a. cikkének (1) bekezdésével a 2000/31 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében vett olyan intézkedés alkalmazása, amely nem egy videómegosztó platformon szolgáltatott műsorszámokra és felhasználó által létrehozott videókra vonatkozik?

⁽¹⁾ A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.).

⁽²⁾ A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2018. L 303., 69. o.).

⁽³⁾ A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL 2010. L 95., 1. o.; helyesbítés: HL 2010. L 263., 15. o.).

A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Olaszország) által 2022. június 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – LR kontra Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

(C-377/22. sz. ügy)

(2022/C 359/34)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: LR

Alperesek: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A felperes által az Egyesült Királyságban a közösségi jog értelmében teljesített szolgálat értékelhetőségének sérelme nélkül, annak ellenére, hogy az Egyesült Királyság kilépett az Európai Unióból, úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 45. cikk (1) és (2) bekezdését és a 492/2011 európai rendelet⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy azokkal ellentétes a 159/2011. sz. törvénnyel módosításokkal törvénnyé alakított 126/2019. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 1. cikkének (6) bekezdésében foglalthoz hasonló azon szabály, amely szerint az olasz középiskolai tanárok határozatlan időre történő felvételére vonatkozóan kiírt rendkívüli versenyvizsgán való részvétel szempontjából kizárólag a pályázók által az állami fenntartású olasz középiskolákban határozott időre kinevezett alkalmazottként nyújtott szolgálat minősül érvényesnek, a

más európai országokban található hasonló szintű intézeteknél teljesített szolgálat pedig nem, tekintettel a szóban forgó eljárás sajátos céljára, amely az olaszországi foglalkoztatási bizonytalanság jelensége elleni küzdelem, és amennyiben a Bíróság nem állapítja meg, hogy az olasz szabályozás absztrakt módon ellentétes az európai jogi kerettel, az e szabályozásban foglalt intézkedések a konkrét esetben arányosaknak tekinthetők-e a fent említett, elérni kívánt közérdekű célhoz képest?

(¹) A munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU rendelet (HL 2011. L 141, 1. o).

A Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Hollandia) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(C-392/22. sz. ügy)

(2022/C 359/35)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A dublini rendeletnek (¹) az Európai Unió Alapjogi Chartája 1., 4., 18., 19. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett (3), (32) és (39) preambulumbekzdésére tekintettel úgy kell-e értelmezni és alkalmazni a dublini rendeletet, hogy az államok közötti bizalom elve nem osztható, így az uniós jog súlyos és rendszeres megsértése, amelyet az esetlegesen felelős tagállam az átadás előtt a dublini rendelet alapján visszatérésre kötelezettnek (még) nem minősülő harmadik országbeli állampolgárokkal szemben elkövet, abszolút módon kizárja az e tagállamnak való átadást?
- 2) Az e kérdésre adott nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a dublini rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 1., 4., 18., 19. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben az esetlegesen felelős tagállam súlyosan és rendszeresen megsérti az uniós jogot, az átadó tagállam nem indulhat ki minden további nélkül az államok közötti bizalom elvéből a dublini rendelet keretében, hanem minden kétséget el kell oszlatnia azzal kapcsolatban, hogy a kérelmező az átadását követően nem kerül az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikkével ellentétes helyzetbe, illetve valószínűsítene kell, hogy ez nem fog megtörténni?
- 3) Milyen bizonyítékokkal támaszthatja alá a kérelmező azon érveit, hogy az átadása ellentétes a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével, és milyen bizonyítási mérce alkalmazandó? A dublini rendelet preambulumban szereplő uniós jogi vívmányokra való utalásokra tekintettel terheli-e az átadó tagállamot együttműködési és/vagy ellenőrzési kötelezettség, illetve a harmadik országbeli állampolgárokkal szemben elkövetett súlyos és rendszeres jogsértések esetén kell-e a felelős tagállamtól arra vonatkozó egyedi biztosítékokat beszerezni, hogy az átadását követően (valóban) tiszteletben tartják a kérelmező alapvető jogait? Más választ kell-e adni erre a kérdésre, ha a kérelmezőre bizonyítási teher hárul, amennyiben a következetes és részletes nyilatkozatait nem tudja dokumentumokkal bizonyítani, miközben a nyilatkozatok jellegére tekintettel ez nem várható el?